

سورہ نبأ

سورہ مبارکہ نبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱﴾

آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می کنند؟!

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز)!

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿۳﴾

که پیوسته در آن اختلاف دارند.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

چنین نیست (که آنها فکر می کنند)،
بزودی خواهند دانست.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

باز هم چنین نیست (که آنها می‌پندارند)، بزودی می‌دانند (که قیامت حق است)!

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾

آیا زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم!؟

وَالْجِبَالِ أَوْتَاداً ﴿٧﴾

و کوهها را میخهایی (برای زمین)؟!!

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

و شما را بصورت زوجها آفریدیم!

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتاً ﴿٩﴾

و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم،

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿۱۰﴾

و شب را پوششی (برای شما)،

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿۱۱﴾

و روز را وسیله ای برای زندگی و معاش.

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَاداً ﴿١٢﴾

و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

و چراغی روشن و حرارت بخش آفریدیم!

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

و از ابرهای باران زاآبی فراوان نازل کردیم.

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

تا بوسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم،

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافاً ﴿١٦﴾

و باغهایی پردرخت.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

(آری) روز جدایی (حق از باطل)، میعاد همگان است!

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

روزی که در «صور» دمیده می شود و شما فوج فوج (به محشر) می آیید.

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

و آسمان گشوده می شود و بصورت درهای متعددی در می آید.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

و کوهها به حرکت درمی آید (و متلاشی می شود) و بصورت سرابی خواهد شد.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

به یقین (در آن روز) جهنم
کمینگاهی است بزرگ،

لِلطَّٰغِيْنَ مَآبًا ﴿۲۲﴾

و محل بازگشتی برای طغیانگران.

لَا يَثِينَنَّ فِيهَا أَصْحَابًا ﴿٢٣﴾

مدتهای طولانی در آن می مانند.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

در آن جا نه چیز خنکی می چشند و نه نوشیدنی گوارایی،

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

جزآبی سوزان و مایعی از چرک و خون.

جَزَاءٌ وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

این مجازاتی است موافق
و مناسب (اعمالشان).

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

چرا که آنها هیچ امیدی به حساب نداشتند،

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

و آیات ما را به طور کامل تکذیب کردند.

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

و ما همه چیز را در کتابی شمارش
و ثبت کرده ایم.

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

پس (به آنان گفته می شود:) بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی افزاییم!

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

به یقین برای پرهیزگاران نجات
و رستگاری بزرگی است:

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾

باغهایی سرسبز، و انواع انگورها،

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۳۳﴾

و حوریانی بسیار جوان و همسن و سال،

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿۳۴﴾

و جامهایی لبریزو پیایی (از شراب طهور).

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

در آن جا نه سخن لغو و بیهوده ای
می شنوند و نه دروغی.

جَزَاءً مِّنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَاباً ﴿٣٦﴾

این پاداشی است از سوی پروردگارت و عطیه ای است مطابق (اعمالشان).

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا
يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَاباً ﴿٣٧﴾

همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، همان پروردگار رحمان؛ و
(در آن روز) هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند).

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا
 مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

روزی که «روح» و «ملائکه» به صف می ایستند و هیچ یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی گویند، و (آنگاه که می گویند) درست می گویند.

ذَلِكَ الْيَوْمِ الْحَقِّ فَمَنْ شَاءَ اخذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءَ ﴿٣٩﴾

آن روز حق است؛ هر کس بخواهد (اکنون) راه بازگشتی به سوی پروردگارش
برمی‌گزیند.

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ
 يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم دادیم؛ در روزی که انسان آنچه را از قبل با دستهای
 خود فرستاده می بیند، و کافر می گوید: «ای کاش خاک بودم (و گرفتار عذاب
 نمی شدم)!»

صدق الله العلي العظيم